

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אלא לאו רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאישתיקה משתקה, ושמע מינה: שתיקה דלאחר מתן מעות ולא כלום היא.											■	◇			
מי דמי? התם בתורת פקדון יהבינהו ניהלה, סברה, אי שדינא להו ומיתברי מחייבנא בהו, הכא בתורת קדושין יהבינהו ניהלה, ואי איתא דלא ניחא לה לישדינהו.	קשו בה בפום נהרא משמיה דרב הונא בריה דרב יהושע:										ז	◇			
אטו כולהו נשי דינא גמירי? ה"נ סברה, אי שדינא להו ומיתברי מיתחייבנא באחריותיהו.	פריך רב אחאי:										ז				
כה"ג מאי?	שלחה רב אחא בר רב לקמיה דרבינא:										ח				
אנן לא שמיע לן הא דרב הונא בריה דרב יהושע, אתון דשמיע לכו חושו לה.	שלח ליה: [רבינא]										!	◇			
ההיא איתתא דהוה קא מזבנה וורשכי, אתא ההוא גברא חטף וורשכא מינה, אמרה ליה: הבה ניהלי, אמר לה: אי יהיבנא לך מיקדשת לך? שקלתיה ואישתיקה												○	◇		
יכולה למימר: אין שקלי, ודידי שקלי.	ואמר ר"נ:											■	◇		
קידשה בגזל ובחמס ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת	איתביה רבא לר"נ:											ז	◇		
התם בדשדיך.												!	◇		
ומנא תימרא דשני לן בין שדיך ודלא שדיך?												ז			
אמר לה כנסי סלע זו שאני חייב לך, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות, רצתה - מקודשת, לא רצתה - אינה מקודשת, לאחר מתן מעות, אפילו רצתה אינה מקודשת	דתניא:											■	◇		
מאי רצתה ומאי לא רצתה?												ח			
אילמיא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאמרה לא, הא אישתיקה הו קידושין												!	!		
ונתני מקודשת סתם כי התם												ז	!		
אלא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה דאישתיקה, וקא תני דאינה מקודשת, מאי טעמא? יכולה למימר: אין שקלי, ודידי שקלי												!	!		
ואלא קשיא הך דקדשה בגזל ובחמס - ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת												ז	!		
אלא לאו שמע מינה: הא דשדיך, הא דלא שדיך.												!	!		
כי נח נפשיה דרב אסי, עיילו רבנן לנקוטניהו לשמעתיה													○		
כשם שאין אשה נקנית בפחות מש"פ, כך אין קרקע נקנית בפחות מש"פ.	א"ל ההוא מרבנן ור' יעקב שמיה, הכי א"ר אסי א"ר מנ:												■	◇	
אע"פ שאין אשה נקנית בפחות משה פרוטה, קרקע נקנית בפחות מש"פ	אמרו ליה, והתניא:												ז	■	
כי תניא היא - בחליפין	א"ל: [ר' יעקב]												!		
קונין בכלי ואע"פ שאין בו שוה פרוטה.	דתניא:												■	!	
כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן	הדר יתבי וקאמרי, הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:													■	◇
וקשין לעולם יותר מדור המבול, שנאמר: (הושע ד) אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף פרצו ודמים בדמים נגעו.	ר' אסי אמר רבי יוחנן:													■	◇
מאי משמע?														ח	
מולדין בנין מנשי חבריהון - חובין על חובין מוסיפין, וכתבי: (הושע ד) על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו וגו', ואילו בדור המבול לא נגזרה גזירה על דגים שבים, שנאמר: (בראשית ז) מכל אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים, ואילו הכא אפילו דגים שבים.	כדמתרגם רב יוסף:													!	◇
ואימא: עד דעביד לכולהו														ז	
לא סלקא דעתך, דכתבי: (ירמיהו כג) כי מפני אלה אבלה הארץ.														!	
ואימא: אלה לחוד, והנך לחודיהון														ז	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story :מקרא-key	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מי כתיב ופרצו? פרצו כתיב.											◇	יג:			
האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה	הדור יתבי וקאמרי, הא דתנן:										■	◇	יג:		
והוא שהפרישתה מחיים, אבל לא הפרישתה מחיים - לא	רב יהודה אמר שמואל:									◇	■	◇	יג:		
אלמא קסבר שיעבודא לאו דאורייתא											■		יג:		
אע"ג שלא הפרישה מחיים	רב אסי א"ר יוחנן:										◇	◇	יג:		
אלמא קסבר שיעבודא הוה דאורייתא.											■		יג:		
והא פליגי בה חדא זימנא											ז	◇	יג:		
מלוה על פה - אינה גובה מן היורשין ולא מן הלקוחות	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:										◇	◇	יג:		
מלוה על פה - גובה בין מן היורשין בין מן הלקוחות	ור' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:										◇	◇	יג:		
צריכא, דאי איתמר בהא, בהך קאמר שמואל, משום דלא מלוה כתובה בתורה היא, אבל בהך - אימא מודה להו לרבי יוחנן ור"ל ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר ר' יוחנן, דמלוה כתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא, אבל בהך - אימא מודה ליה לשמואל, צריכא.											!	◇	יג:		
הילכתא: מלוה על פה - גובה מן היורשין ואינו גובה מן הלקוחות גובה מן היורשין - שיעבודא דאורייתא, ואינו גובה מן הלקוחות - דלית ליה קלא.	רב פפא										■	◇	יג:		
וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל.												■	יג:		
בשלמא גט, דכתיב: (דברים כד) וכתב לה ספר כריתות, אלא מיתת הבעל מנלן?												^	יג:		
סברא הוא, הוא אסרה והוא שרתה.												!	◇	יג:	
והא עריות, דאסר להו ולא שרי להו												ז		יג:	
אלא, מדאמר רחמנא יבמה שאין לה בנים אסורה, הא יש לה בנים - מותרת.												!	◇	יג:	
ודילמא, אין לה בנים - אסורה לעלמא ושריא ליבם, ויש לה בנים - לכולי עלמא נמי אסורה												ז		יג:	
אלא, מדאמר רחמנא אלמנה לכה"ג אסורה, הא לכהן הדיוט - שריא.												!	◇	יג:	
ודילמא לכה"ג בלאו, לכולי עלמא בעשה												ז		יג:	
הא עשה מאי עבדתיה? אי דאהניא מיתת הבעל - תישתרי לגמרי, אי דלא אהניא מיתת הבעל - תוקמה במילתא קמייתא.												ז		יג:	
אלמה לא? אפיקתה ממיתה ואוקימתה על עשה, מידי דהוה אפסולי המוקדשים, דמעיקרא אית בהו מעילה ואסירי בגיזה ועבודה, פרקינהו, מעילה לית בהו, בגיזה ועבודה אסירי												!		יג:	
אלא, מדאמר קרא: (דברים כ) פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה.												!	◇	יג:	
אימא: מאן אחר? יבם	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אדי:											ז		יג:	
ב' תשובות בדבר: חדא, דיבם לא איקרי אחר ועוד, כתיב: (דברים כד) ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות או כי ימות האיש האחרון, ואיתקש מיתה לגירושין, מה גירושין שריא וגומרת, אף מיתה שריא וגומרת.	רב אשי:											!		יג:	
והיבמה נקנית בביאה כו'.													■	יג:	
בביאה מנלן?													^	יג:	
אמר קרא: (דברים כה) יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה.													!	◇	יג: